

1896-04-08

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Korinth

Mentioned people:
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Archive:
Mappe 53 nr. 45a-c

TRANSCRIPTION

Mappe 53 -45 A-C

Korinth 8-4-96

Kjære Kone! Hvor her er! Ja på Akro- Korinthos var der skønt og så længe dagslyset varede, var alt godt, og maden udmærket, men vi nåede først her tilbage over sølede lerveje, ved mørkets frembrud. Vi styrede straks mod havnen, for at få billetter til skibet. Det var lukket, en enkelt lygte lyste på et gadehjørne. Heldigvis traf vi dernede byens borgmester og læge (i en person) han gav os navn og adr. på ham, vi skulde søge, vi gik ind i byen, som nu var mørk, traf en anden mand, som førte so først til 1 så til 1 anden botik. I den sidste fik vi en ny vejviser, som førte os til den mand, som havde en anden dampskibs rute, men derfra kom vi så ned til en færgemand, som kunde færge os ud til dampskibet når det kom kl. 12 eller 1 eller 2 eller engang i nat, billetterne kunde vi tage på skibet. Men vi skulde have et sted at være, og noget at spise og vort tøj lå på banegården. Så førte bådsmanden os til et hotel, hvis vært havde jærnbanerestauranten. Han var vanskelig at komme tilrette med, men en af opvarterne fulgte dog med Blinkenberg og Niels op at hente vort tøj. L. og jeg skulde imens bestille mad. Det viste sig imidlertid at vi måtte tage en hel [?] til 4 drakmer eller france. Så kom de andre med tøjet og vi fik mad. Den var god og vi halede den så længe ud som muligt, for så længe havde vi dog tag over hovedet. Men det fik dog slut ved 4 tiden tænker jeg.

Vi spøjte meget, og lo af en englænder? Som skrev brev med tungen ude af munden. L. sagde hun på tungens bevægelser kunde se hvad han skrev. Men så kom værten, som naturligvis var søvnig, og sagde at han havde ikke nattesæde. Vi kunde ikke engang få et værelse der (til at sidde) men opvarteren kunde

-2-

føre os e sted hen, hvor vi kunde få værelse. Sagen var jo den, at både vært og opvarter var meget søvnige. Nå så fulgte vi med ud i regnen og kom her hen, hvor værten først vilde have 10 drakmer for et værelse, men blev dreven ned til 4, og her sidder vi nu og venter på at bådføreren skal komme og kalde på os. Dvs. Niels ligger ovenpå en seng, L. sidder på en stol med hovedet op mod væggen og fests på. B ligger med hoved og skulder på en seng, med krop på en stol og fødder på en anden. Jeg prøvede at ligge med overkrop på en seng og ben på en stol det gik også meget godt, men søvnig var jeg ikke, og så havde jeg mere lyst til at skrive til dig. Nogle af os klager over lopper, jeg mærker endnu ingen, måske

mine ben er for kolde, jeg synes dog at de er lunkne. Sulten er jeg så sandelig ikke. På stationen fik jeg i morges kl. lidt over 10 en god portion kogt skinke med 2 spejlæg (det interesserer dig måske mindre, men her er skinke en sjældenhed) en stump god blæksprutte, 1 halv appelsinskals syltetøj og en halv tør god kage. På toppen af Akrok. 2 hårde æg, lidt lammekød og brød og cognac til, og 1 appelsin. Og nu til dineer suppe, kød i sauce rigtig godt, god spinat med æg, lammesteg, tør kage og syltetøj som i frokost, ost, appelsin, kaffe. Og så forlangte værten 6 dr. Pr. persona i stedet for 4, jeg gjorde vrøvl, og så blev det til 5, og da vi havde fået en extra flaske vin og kaffe desforuden, lod vi det blive ved det.

Delphi den 9de

Dampskibet kom da allerede kl. 3 i stedet for 12, bådføreren kom efter os, og vi kom ud til skibet, hvor der var meget godt og vi fik ca. 3 timers søvn. Næste morgen piskede den kolde bjergvind fra Parnas bølgerne, men solen fik mere og mere magt. Vi kom i

-3-

land i Istæa, blev trukket op af bådførere (som sædvanligt) og kom så ind i et godt gæstgiveri hvor manden kunde italiensk, der blev vi styrkede ved spejlæg og vin, fik en hest til bagagen og drog af sted. Vi var dog først henne at se på nogle kameler, som stod der oppakkede med svovelsække, vi så dem bryde op og drage ind i landet. Der var et lille føl med. (kamelføl) Delphi ligger oppe under de bratte stolte vilde vægge ved Parnas sider, og under går en dyb stor kløft med olivenskov og en flod i bunden. Helt ulig Civitas landskab er det ikke, men væggene på denne side er næsten lodrette og den anden side ligger nærmere og er lavere. Oppe bag de stejle vægge er der store snetoppe, men man kan kun se lidt af en af de fjerneste, når man går længere ind hvor kløften breder sig. Ud over landet til den anden side kan man se den bredere dal som skæret her går ud imod der er rig olivenskov på den flade bund, og bag udløbene på den anden side ligger Pelopones snetinder nyhvitende efter vejret i aftes og i nat. Det skinner derovre men det skyldes at olivenskoven der nede som vi så den, da vi drog igennem den på vejen her op. Den og sletten overskygger bjærgene store lyse bagved, og der er de dejligste oliventræer jeg har set, store stammer og store kroner og en forbavsende løvfylde. Og som det grupperede sig, de største træer, som de stod og ragede op og bredte sig. Her er rent klart, friskt som i Civita, ret koldt. Og så kunsten. Franskmændene har gravet store herligheder ud, fundet dejlige skulpturer fra Skatkamrene her. Sikyonernes godt, Athenernes meget bedre, men Sifniernes endnu meget lysere og de er der mest fra.

Det er arkaisk kunst, omtrent fra Ægirstiden, 1 frise som nok nær har løbet rundt underligste saders kampe mod giganter, Agamemnon som bortfører Krysis? Og kamp om en falden kriger (fra Trøjanskrigen) nej hvor er det mageløst, og overfladen så vel bevaret. Der er en gigant med det herligste øje op under hjælmkanten, og han holder så let på det spyd han slipper ud, bag ham en der holder meget på en sten han slynger ud. 1 sted står Erakles? imellem og ud fra

-4-

1 vogn med heste til hver side. Jeg husker ej om Erakles står alene, men fra den ene vogn nedstiger 1 gudinde? I den anden stiger vist Athene op. Hun er vist vågnet, hestene er det da. Å hvor de heste er dejlige. Det er jo på en gang højt og meget fladt relief så er kæmpen, hvor spyd og skjolde gør sig så udmærket og skikkelserne er så dejlige. Den lille Kybel som kører med to løver, som griber en kriger har slået sin arm om den enes hals, og medens løven favner ham og bider i ham. På en af siderne sidder nogle høje guder, navnlig 1 på en fin stol, og en på 1 stump med herlige heste og rester af en figur har været kendt længe men ingen har værdsat, hvor det hørte hen. En hest farer frem så halslokkerne deler sig og, som jeg kender det så godt fra naturen. Athenernes skatkammer havde metoder med Herakles arbejder og vist også andre heltegærninger.

Her er relieffet lige så højt, men mere rundt, og til det bedste hører en fyr Herakles tager i skægget og en stump af herlig Erakles, dejligt hoved, der er også en fyr som overvindes af en der ikke er, og rester af en hund der er kastet til jorden.

Jeg skriver dette så nøje også for min egen skyld, for tegne må jeg ikke her, der må heller ikke fotograferes. Franskmændene der vil være de første til at udgive det fundne, for grækerne beholder jo stumperne. Desværre varer det vist længe inden de bliver færdige med det, Der er også et ornament i marmor, nok fra en dør, det er noget af det herligste jeg har set, relieffet i det er så storartet. Her er lidt borte i klippen hugget en lukket dør, nu er den revnet og et figentræ klemmer sig igennem, det kaldes porten til underverdenen og over vejen ses de sten Apollon kastede ned, da perkerne nærmede sig for at røve hans skatte.

Den 10de

I går aftes drog Niels af sted, han skulle passe at være i Megara inden søndag, og han længtes efter at komme tilbage til sine, de sad jo lidt ene i Megara. I dag har vi sat os grundigere ind i sagerne tegnet lidt efter den stolte Klippevæg og haft eforen til

-5-

Aften. Han må nok sidde her sit hele liv på en lille gage. Ham mødte vi i samme meget slidte og lidet signerede dragt, som han roder om i ved udgravningerne. Han er en dannet yngre, men elskværdig egentlig rørende, var vist glad ved den gode mad, men så beskeden, at det var først når værten nødte ham, at tag, vi andre havde nødt ham forgæves. Vi snakkede om arkæologi med ham, han er arkæolog og har skrevet noget. Vi fortalte om vor stenalder og om lurerne. I morgen skal vi se at komme med dampskibet til Patras og derfra til Olympia. Vejret har været godt, men en byge fik vi.

Den 11te

I dag er vejret godt ud på morgenkvisten. Det har holdt sig, nu sidder vi på damperen til Patras efter en god middag, så god at en mandskrås overfor mig hyppigst afbryder talen med mig. Da vi sejlede fra Itea så vi begyndelsen til Parnas snetop, men det meste var dækket af skyer. Vi skiltes fra Blinkenberg, som havde troet han kunde komme til Ægiore med dette skib, men det anløber ikke Æ. dog så han måtte vente i Ilea til morgen. Aften var skøn som dagen, bjærgene glødede, og [?] så skyfri med lysende rosenrød top. Havet i fjorden var lyst, men ude i bugten gik bølgerne så den lå i det fjerne som en aldeles mørkeblå streg, så mørk og skarp og tynd, alt det lyse, at den forekom øjet at være lige ved. Nu går det altså til Patras, der agter vi at blive i nat og i morgen køre til Pyrgas og Olympia. Det tager vist hele dagen for togene står ikke i god forbindelse. Jo bliver vi der en dag, og drager derfra til [?], men hvordan vi så lægger vejen ved

-6-

jeg ikke endnu. Tænk hvor hjemrejsen nærmer sig, hvor det bliver dejligt at mødes. Endnu har vi haft det godt på turen når undtages den nat i Korinth. Vi levede rigtig godt i [?] som det moderne Delhfi hedder hele byen er flyttet for udgravningernes skyld. Det bliver svir igen at komme på de store retter. Med de direkte tog mod nord sidst det allerbedste dog at komme hjem. Bare jeg må få godt vejr når jeg kommer til Athen, at jeg kan få mine ting færdige. Niels lovede at sende et brevkort af sted for mig i Korinth eller Megara i går. Her siges at skulle komme nye frimærker i anledning af legene, endnu har vi ikke set noget til dem, vi vil spørge efter den i Patras. Formentlig tager vi ikke den lange vej over Sparta, men vælger den kortere over Karrytara, så vi vil komme til Athen den 21de omtrent. Dr. Blinkenberg forsikrer at næste gang vil han have sin hustru med hened, jeg mener at jeg rejser ikke tiere hened uden min. Bare dog drengene er gode, bare jeg får lov at arbejde i ro for dem de sidste dage i Athen.

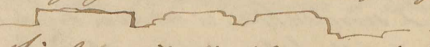
Og lev nu vel du kære, jeg har to slags vortemælk, en top af de store nælder, og flere andre ting i presse fra forskellige steder her, men det er svært at få dem ordentlig pressede, og jeg har kun plads til små kviste. Hils børnene og pigerne og alle – god bedring med faster bare hun er forsigtig. God bedring med Fader. Jeg havde troet Sølvknapper var så stærke. Din Mand.

Dette afsendes fra Patras søndag den 12te. Forglemmigejer er fra toppen af [?] Korinth.

Korinth 8-4-96. Hjære Kone! Hvor her er! Ja på Akro-
Korinthas var der sket og så lange dag slægt vandt var
alt godt, og maden udmærket, men vi nåde først her tilbage
over sådanne lervæje ved mørkets frembrud. Vi stegede
straks ned til havnen, for at få billetter til Skibet. Det
var lukket, en enkelt lygte lygte på et gadelysken. Heldig-
vel traf vi dernæst byens borgmester og læge (i en person) han
gav os navn og adr. på ham vi skulle søge, vi gik ind i
byen, som nu var mørk, traf en anden mand, som førte os
først til 1 og til 1 anden boudik, i den sidste fik vi en
ny vejviser, som førte os til den mand som havde en anden
dampskibsbureau, men desværre kom vi så ned til en foremand,
som kendte færd og end til dampskibet, det var det kom, kl. 12
eller 1 eller 2. I de søgde i nat, boudikken kendt er tæt ved
Skibet. Men vi skulle have et sted at sove, og noget at
spise og kort tid på kongedømmet. Så fik vi boudikken
den os til det hotel hvor vi var havde jernbænkene
thoven. Men var vanskelig at komme tilbragt med, men en
af opvarterne fulgte os med Biskabsby og Mils op at hente vores
tøj. L. og jeg skulde imidlertid have gjort det selv imidlertid,
at vi måtte tage en hel time til 4 drakter eller frakker. Så kom
den anden med tøjet og vi fik mad. Den var god, og vi havde
den så længe ud som muligt, for så længe havde vi dog
tag over hovedet. Men det fik dog slut ved 9 tiden tænker jeg.
Vi gik ud meget, og så af en engelskader? som skrev brev med
tingen ud af munden. L. sagde han på Turgens betragtelser kendte
de hvad han skrev. Men så kom værten, som naturligvis var
svine, og sagde, at han havde et eller andet sæde. Vi kendte ikke
engang på et værelse der (til at sove i) men opvarteren kendte

for at se et Sted her, hvor vi kunde få værelse. Sagen var
jo den, at både vest og østvarter var omgik sømige. No
sø fulgte vi med ud i regnen og kom her hen, hvor værten
fort at de have 10 Drakeme for et værelse, men blev stuen
med til 4, og her drøder vi nu og venter på at badfieren
skal komme og kalde på os. Der. Viels ligger over på
en seng, L. drøder på en stol med hovedet op mod væggen og
fets på. B. ligger med hoved og skulder på en seng, R. og
på en stol og fødder på en anden. Ij prøvede at ligge
med overkrop på en seng og ben på en stol, det gik op ad
meget godt, men sømige var ijs i tøj og så havde ijs mere
lyst at spise til sig. Nogle af os klager over Lopper, ijs
møder endnu ingen, måske mængden her er for holdt, ijs
synes dog at de er lunkne. Sutter og ijs så sandelig ijs.
De Nationer. Istejs omgik kl. godt over 10 en god portion
kødt skinke med 2 speklæg (at interessere ijs måske mindre,
men her er skinken en spaldelighed) en stempel god beakspalte
1 halv apelsin og 1 halv tøj og en halv tøj og 1 halv tøj.
pen af Akrop. 2 kaff og, lidt lammet og brot og Koprak
til, og 1 apelsin. Og nu til dinne suppe, kød i sauce rigtig godt,
god spinat med æg, lammet, tøj kaff og syt tøj og
i frokost, ost, apelsin, kaffe. Og så forlængt venter
6 de. pro. persona stude for 4, ijs jords vint, og så blev
det til 5, og da vi havde fået en extra flaske vin og kaffe
disforuden, lod vi det blive ved det. Delfi den 9de Janu
skibet kom da om et kl. 3 stude for 12, badfieren kom efter os, og
vi kom ud til skibet, hvor der var meget godt og vi fik en 3
timers søm. Næste morgen fik de den kold bjergvind fra
Pernas Solgerne, men Solen fik mere og mere magt. Vi kom i

Land i Etæa, blev truffet af af bådførerene, (som sad i an-
ligt) og kom så ind i et gæstgiveri, hvor manden kendte statens
der blev vi stopkede med sned og vin, fik en hest til bagagen og
dog afled. Vi var dog først henne at se på nogle huse, som
stod der opstakede med søvlebrætte, vi så dem bryde os og drage
ind i landet. Der var et lille fæst med, (Kampstet) Delft ligger oppe
under de brætte, stotte vilde væge på Parnas boder, og under
går der en dyb stor kløft med oliventræ og flod i bunden,
helt ubet. Grotas landstak er her stak, men væge på denne
siden er næsten lodrette og den anden side ligger nærmere og er
lavere, oppe bag de stejle væge er de store meterne, men man
kan kun se lidt af en af de fjerneste, når man går længere ind
hvor kløften brede sig. Ud over landet til den anden side
kan man se den bredere dal, som skæret her går ud imod der
er rig oliventræer på den flade bund, og bag udløbene på
den anden side ligger Peloponnes smelinder, ny her stude efter
et vejret i går aftes og nu. Det skinner der over men den stude
et oliventræer der inde, som er det den, da vi drog igennem
den på vejen her op. Den og slutten oversteget, Gjærene store
lyse bagved, og der er de dygtige oliventræer på her det, store
stammer og store kroner og en forbløende løvfyldte. Og så
det grupperede sig, de største træer som de stod og ragede op
og bredt sig. Her er rent, klart, prægt som i Creta, ret frodigt,
og så klensten. Franskmandene har gravet store herligheder
ud, blandt dygtige skulpturer fra statens kammer her. Sifon-
ionus godt, Athenæus meget bedre, men Sifonionus endnu mere
lønne, og der er der mest fra. Det er arkaisk kunst, antikt fra
Grikske tiden, i frisk som nok har lobet rensat udmundigt,
Guders kamp med giganter, Gannan som bortfører Kry-
seid og kamp om en falden krig (fra trojenskrigen) nu hvor er
at dog mangeløst, og overfladen så vel bevaret. Der er en vejant
med det dygtigste sig op under hjelmkanten, og han holder så
let på det myd han slår ud, bag ham en der holder så godt
på en sten han slår ud. I stude har endel? i matten og ud fra

i vogn med heste til hver side. Og hestene og vognen står allene, men
fra den ene vogn nedstige i gulden i den anden siger vi
Atthene og. Hestene er vist vundet, hestene er det da, at hestene
de heste er dygtige. Det er ved engang højt og meget fladt
relieff.  Så er der kæmpen, hvor
spyd og skjold, og der er så udmærket og skulpturel er
så dygtig. Den lille Kybele som kører med to løver, som giver
her en krigerske har slæbt sin arm om den ens hals og midens
løver, fanger ham og bider i ham. Så er af de store
de nogle høje guder, navnlig i ved en fin stol, og en plov.
I stempel med hestene og resten af en figur, har været
kendt længe, men vognen har været, hvor det hørte hen. En hest
fær fra de halskæderne daler sig, som vi kender det så
godt fra naturen. Attheneus skal kammere hestene med
med Heracles arbejder og vist også andre helliggerninger.
Her er relieffet ligeså højt men mere vundet, og til det bedste
hører en her Heracles tager i skaget, og en stempel af Heracles
Heracles, dygtigt hoved, der er også en hest som overvindes af
en de hestene, og resten af en hest der er knust til jorden.
Vi skrev dette så nøj og så for min egen skyld, for tegne
må vi ikke her, der må heller ikke fotografere, fradømmen
ind i den de første tilfælde udgive det fremme, for grækerne
beholder på stempelen. Skovene varer det vist længe inden
de bliver færdige med det. Der er også et ornament i
marmor, nok fra en dør, det er noget af det aller herligste
vi har set, relieffet: det er storartet. Her er lidt borte
i klipper, kuglet en lukket dør, nu er den åbnet og et figent
klemmer sig igennem, det kaldes parten til underverdenen,
og over vognen ses de sten Apollon knæbød ned, da personen
nærmere sig for at vinde hans skatte. Den 10. I går afsted
dog Niels afsted, han skulde passe at være i Megara inden søndag,
og han kom efter at komme tilbage til sine, de sad på lidt
ene i Megara. I dag har vi her sat os grundigere ind i
tynt lidt efter den store klipper og haft derfor til

SKOVGAARD MUSEET

2) Aften. Han var nok beredelig det hele liv og en lille pige.
Han mødte os samme meget skide og lidt soignende som
som han roder om i ved udgrævningserne. Han er en dansk
yngre mand elskovsdig, gentlig rørende, var vist glad ved
den gode mad, men all bakkeden, at det var først når vi var der, mødte
ham, at tog, vi andre havde nået ham forsvaret. Vi snakke om
arkæologi med ham, han i arkæolog, og har skrivt noget. Vi fortalte
om von Stenalden, og om herene. Imorgen skal vi se at komme
med dampskib til Patras og derfra til Olympia. Vi fortalte
vi var godt, men en bryder vi. Da 11^{te} I dag se vi godt
ad os morgenkristen. — Det har kaldet sig, nu sidder vi på dampen
en til Patras efter en god uiddag, så god at en mand skæns over-
for mig hyppigt afbrude taler med mig. Da vi sejles fra thea så
vi begyndelsen til Carnas ontom, men det mest var deldet af
skyer. Vi skeddtes fra Blisakenberg, som havde troet, han havde
kommet til Ojion med dette skib, men det anløber i toke Q. dag,
så han måtte vente i thea i morgen. Aftenen var skøn som dage
lige og glædede, og thea skøn med skyer med lysende sømme
tårn. Hævet i fjorden var lyst, men der i byen gik bølger, så
den led i det fjærne som en aldelis mørkblå streg, så mørk og
skarp og tynd, alt det lyse, at den til forkom sket at være
lige ved. Nu går det altid til Patras, der ofte vi at blive, nat
og imorgen føre til Pyrgos og Olympia. Det tager vist tre dage, for
toget står ikke i god forbrøelse. I O. bliver vi vel en dag, og
drager derfra til Andertone, men hvordan vi se ligger vejen, ved

ig skib endnu. Tænk hvor hjemsyge, nærmer sig, hvor det
bliver dybt at mødes. Endnu har vi haft det godt på turen,
vi antages den ret. Konsth. Vi lever rigtig godt i Kastrup,
som det moderne Selskab har hele byen er flyttet for usædvanlig
gæns skyld. Det bliver over igen at komme på de store
mitter, med de dertil tog mod nord ved det alle bedste
dog at komme hjem igen. Bare jeg må få godt vej med sig
kommer til atten, at jeg kan få mine ting færdige. Måske
lovede at sende et brev ^{helt} afsted for mig. Konsth. eller måske
igår. Men siges at skulle komme nye frimærker, anled-
ning af legene, endnu har vi ikke set noget til dem, vi vil
spørge efter dem. Patras. Formodentlig tager vi i den lange
vej over Sparta, men vælger den kortere over Karystana, så vi vil
komme til Atten den 21 de omkring. Dr. Olsen kan forsikre,
at næste gang vil han have sin Hustru med hende, jeg mener at
jeg rejser. Men ikke hende uden mig. Bare dog dengang en god,
bare jeg får lov at arbejde i 10 for den de sidste dage i Atten.
Og nu vil du være. Vi har 2 skibe ventende, en top af de store
nælle, og flere andre ting i prose fra forskellige steder her, men det
er svært at få dem ordentlig presset, og jeg har kun plads til små
kræster. Måske Børnene og jeg og alle. God bedring med Fader
bare kun i fordybt. God bedring med Fader. Jeg havde troet
Solotagene var så stærke. Den Mand. Det er af og fra
Patras søndag den 12 te. Forglemsene i fra toppen af store Korinth.